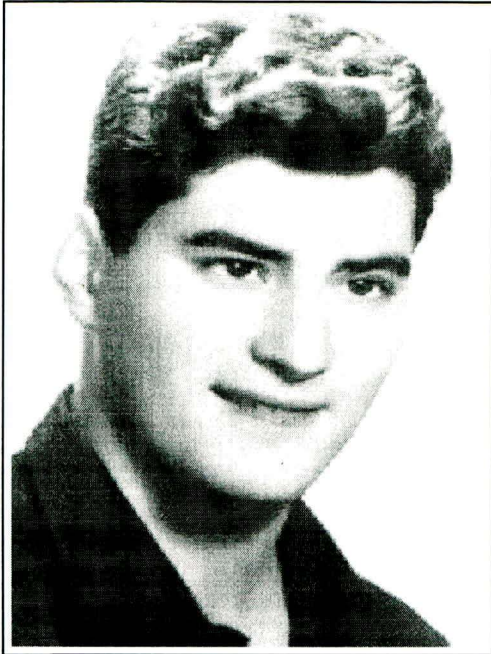

מ.א. 2042269

סמל פוקס משה מושיק ז"ל

סמל פוקס משה ז"ל
בן 24 בנפלו

בן אהובה ואברהם

נולד בנוה עוז

ו' בתשרי תש"י, 29/9/1949

תאריך גיוס: פברואר 1968

נפל בקרב

כ"ד בתשרי תשל"ד, 20/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחיל רפואה, סיירת חרוב

יחידה: 247

מקום נפילה: תעלת סואץ

אזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בפתח תקוה

קורות חיים

משה "מושיק" בן אהובה ואברהם, נולד בנוה-עוז ביום ו' בתשרי תש"י (29.9.1949). למד בביה"ס בשכונה, המשיך במשך שנה אחת בתיכון ע"ש "אחד-העם" ושנתיים בבית-הספר "אורט" בכפר-סבא. משה היה תלמיד מצויין ואהב בעיקר את לימודי ההיסטוריה והגיאוגרפיה הוא הקדיש זמן רב לקריאת ספרים, ובבית-הספר המקצועי הצטיין בעיקר במיקצועות הטכניים. הוא היה ספורטאי מצטיין, כנער שיחק בכדורגל בקבוצת "הפועל" פתח-תקוה ואחרי-כן, כשהיה חבר ב"אגד", שיחק בנבחרת הקואופרטיב ואף נפצע כמה פעמים על מגרש הכדורגל. משה היה צעיר פעלתן, נמרץ ורב יזמה. הוא היה גבר גבה קומה, בעל כושר גופני מעולה ובעל ידיים אמונות במלאכות ממלאכות שונות. מטבעו היה טוב לב, בן מסור להוריו ובעל נאמן לרעייתו, איש משפחה למופת שטיפח את ביתו ועשה הכל למען משפחתו.

משה גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1968 והתנדב לצנחנים. לאחר תקופת הכשרה עשה ימים רבים באזור תעלת סואץ והשתתף במלחמת ההתשה ובמרדפים אחרי מחבלים. אחרי ששוחרר מהשירות הסדיר הצטרף לקואופרטיב "אגד" כחבר. חבריו ב"אגד" מעידים, כי תרם רבות לקואופרטיב ולעבודתו, בעיקר כשעבד במוסך בתל-אביב. הוא עבד שם ללא ליאות ועשה לילות כימים כדי לתקן ולשפר את רמת הטיפול בכלי הרכב של החברה.

במלחמת יום הכיפורים היה משה נהג ביחידה של חיל-הרפואה, שפעלה לצד יחידות שריון בגזרת תעלת סואץ. היחידה עברה מסלול קרבות קשה בסיני. מפקדו כתב, אף שהיה נהג במקצועו ביחידה, "היה מנהיג במרצו הסוחף ובלהטו, בו הדביק אחרים". למרות שלא היה מיועד ללכת עם הכוח הפורץ, שחצה ראשון את התעלה, התנדב משה לנהוג את הרכב

לכבוד אחיה ואחות

בני משפחה יקרים,

רצוף בזה תמצאו דברים שיופיעו בחוברת שמוציאה בקרוב,
חטיבת הצנחנים.

לצערינו, איננו יכולים להוסיף על הדברים, אולם אם
תמצאו שנכתבו דברים שאינם תואמים את העובדות, או שברצונכם
לתקן פרט זה או אחר, נשתדל לתקן בטרם תצא החוברת.

נסיבות נפילתו של יקירכם ז"ל נכתבו על-פי תחקיר המלחמה
שנערך בין חבריו לקרב, סמוך לזמן האירועים.

אנחנו מבקשים לשלוח את החיקונים, אם ישנם, תוך 10 ימים
מיום קבלת מכתב זה, אל ישראל הראל, הרב קוק 1, פתח-תקוה.
באם לא נקבל תקונים או הערות תוך התקופה הנ"ל, ניגש למלאכת
ההדפסה.

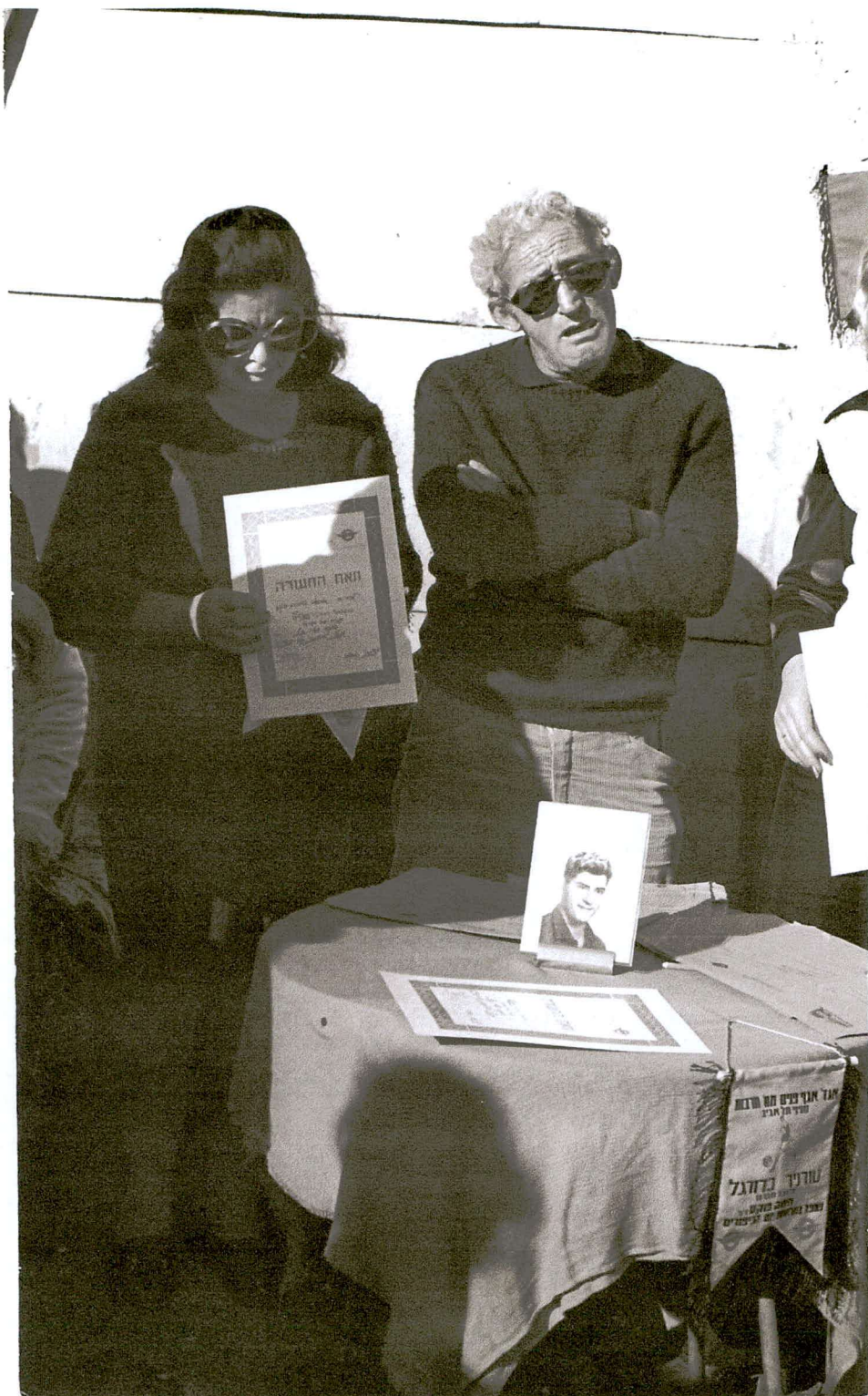
כאשר תופיע החוברת - ומועד ההדפסה לא חלוי בנו - נעמוד
אתכם בקשר.

בברכה רבה,

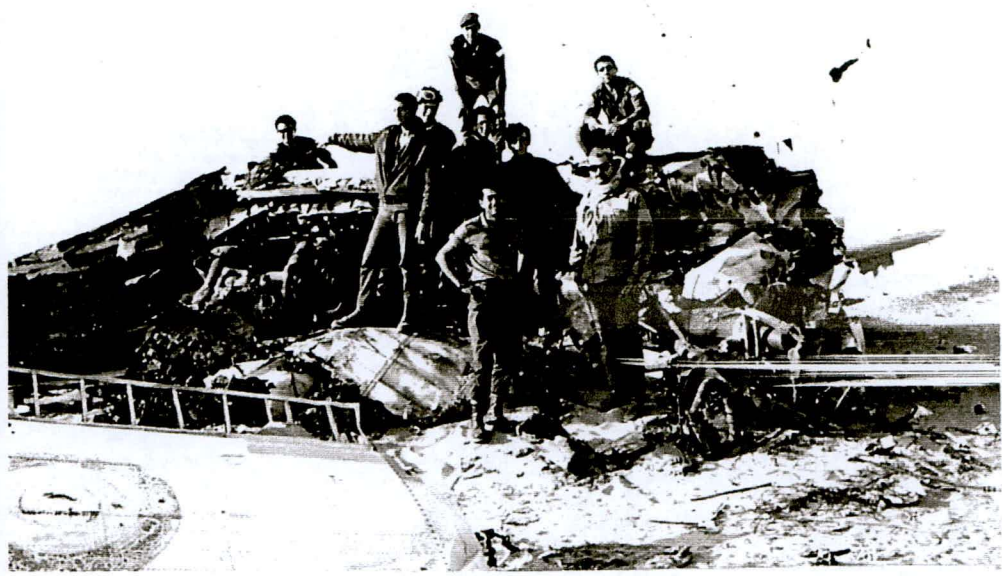
ישראל הראל
בשם מפקדת חטיבת הצנחנים

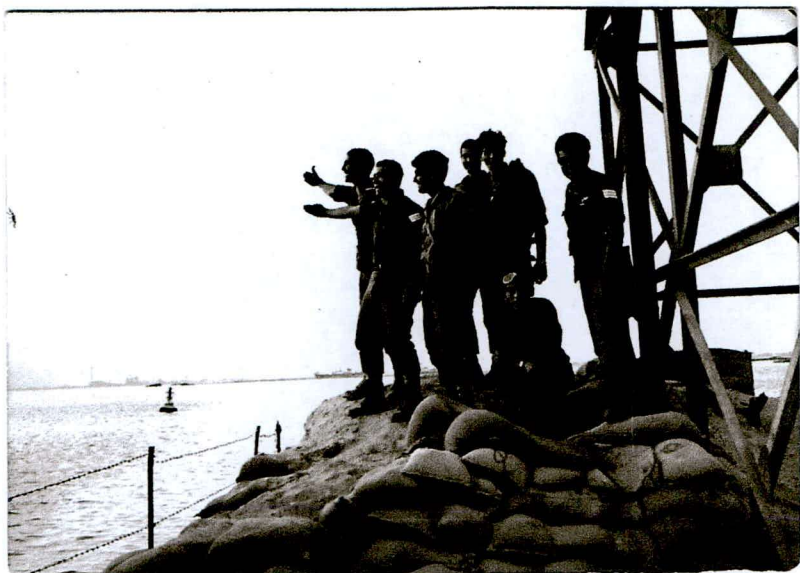

מ/ה	פוקס	2042269
שם פרטי	שם משפחה	קס' אישי

3037324	/ 3	אורד שרות	3.2.71
מס' זהות	שנים חדשים	תאריך שחרור	

קבע : רב"ט	זמנית : /	דרגות בעת השחרור
------------	-----------	------------------

- / -	- / -	מקצועות צבאיים שנרכשו (המקבילים למקצועות אזרחיים)
סוג	שם המקצוע	

- / -	שיטורים אותות וציונים לשבח
-------	----------------------------

דירוג התנהגות : טובה מאד טובה מניחה את הדעת אינה מניחה את הדעת	שובה	התנהגות (חוגרים בשרות חובה בלבד)
---	------	----------------------------------

הם שרות	סיבת השחרור
---------	-------------

חייל מסור לתפקידו בעל ידע רב במקצועו גלה יוזמה ורצון בעבודתו. בצע תפקידו במסירות ובצורה נאותה ומסודרת ולשביעות רצון הממונים.	הערכה
--	-------

חתימה	חתימת	№ 238552	תעודת
7.1.71	תאריך		מס'

אמלגה / אגרות

לכבוד

בני משפחה יקרים,

רצוף בזה תמצאו דברים שיופיעו בחוברת שמוציאה בקרוב,
חטיבת הצנחנים.

לצערינו, איננו יכולים להוסיף על הדברים, אולם אם
תמצאו שנכתבו דברים שאינם תואמים את העובדות, או שברצונכם
לתקן פרט זה או אחר, נשתדל לתקן בטרם תצא החוברת.

נסיבות נפילתו של יקירכם ז"ל נכתבו על-פי תחקיר המלחמה
שנערך בין חבריו לקרב, סמוך לזמן האירועים.

אנחנו מבקשים לשלוח את התיקונים, אם ישנם, תוך 10 ימים
מיום קבלת מכתב זה, אל ישראל הראל, הרב קוק 1, פתח-תקוה.
באם לא נקבל תיקונים או הערות תוך התקופה הנ"ל, ניגש למלאכת
ההדפסה.

כאשר תופיע החוברת - ומועד ההדפסה לא תלוי בנו - נעמוד
אתכם בקשר.

בברכה רבה,

ישראל הראל
בשם מפקדת חטיבת הצנחנים

מדינת ישראל
משרד-הבטחון - אגף-השקום
המחלקה להבצחת החייל

תאריך 4.12.73

יקירי,

הבנו לאשר בזה הפרטים האישיים של החלל
(בהתאם לרישומים בתיק החלל) כדלהלן: ז"ל פ"ק משה

מספר אישי וורגה 2042269 ר"ט ת.י. 3037324

שם משפחה פ"ק שם פרטי משה

שמות ההורים אברהם /אמא/ פ"ק

תאריך המוות פ"ק קולומה ו"ק הנפלוס

נקבר בבית הקברות בא"ר 24.10.73

בכבוד רב,

מנהל המחלקה להבצחת החייל

משרה (מדיש'ק) פוקס הי"ד

נולד ב- 29.9.49 ו' תשרי

אברהם אברהם ואחיה פוקס בשנת נה-45 שבר.

היה אז בן ארבע עשר שנים.

אחיו הבכור היסודי בנה-45. בקופה זו הועברו למחנה ביהם בעל חצובה, ואחיהם ביהם.

אחיו אריאל ואסתר בספר. השקיע באמוציו, היה תלמיד מצטיין. לאחר שנה לימודים יסודיים, המשך לימודים בישיבה אצל הרב חנוך גרשון בברוקלין.

אחיו שמואל, סיים את לימודיו ביהם המקראי אצל הרב חנוך גרשון. היה תלמיד מצטיין ואחיו אסתר אצל הרב חנוך גרשון.

בשנים לימודים אלו, התגבש איתו הצעיר, שינת בסיס חנוך.

~~בשנת 1951~~, אחיו שמואל מצליח, הצטרף לקטלוגים אצל חנוך גרשון.

בשנת 1951 אחיו שמואל התחתן עם סוניה ואחיו שנה נולד בן 43.

בשנים האלו, אחיו פיניק סייר חנוך, ספח איתו הרבה.

29.10.53, במלחמת יום הכיפורים, חוזרים אל אחיו בלתי בן, נהרג בעבר השני של

העיר סולט.

מבני חנוך ליחידה "ג"ב" משכחו ומצאו, תמיד התגורר איתן ואסתר.

ובחילוק ובנוח טובה.

השאר אחיו חיים, ~~שם~~ ^{אח} אשה וכן כנאים ומחשבים.

במלחמת האזרחים שלח הביתה, כתב כי הוא מרגיש שלא יחזור ויקרם

מאשרו אסתר על הווי ובנו התנאק.

זיכרון מידיד וחבר לעבודה שאיננו

משה פוקס ז"ל היה בחור שמח וידידותי.
אהב לעזור ולתת כתף לכל חבר בעבודה,
לא חשוב איזו עבודה תמיד עזר בשמחה,
כמו מאיזה בורג שלא נפתח ועד להרים את הדבר
הכבד שאי אפשר לבד.

תמיד נקי ומסודר ועם חיוך של איש טוב.
כותב בצער רב את המילים האלו

חברו לעבודה נשיא יעקב

מוישיק היה קשור מאד בחבריו - והם קשורים בו. חצר בית-הוריו

בשכונת נוה-עוז בפתח-תקוה כונתה "אזור התעשיה", על שום כלי הרכב של חבריו שהיו מובאים לשם לשם חיקון. והכל היה נעשה מתוך רצון טוב מבלי לבקש שכר. הגיעו הדברים לידי כך שמוישיק היה מוזעק בחצות לילה לבית חברים לחקן מנהל, פגם בחשמל וכיו"ב.

עם השחרור מהצבא נסתייע בידו להתקבל כחבר באג"ד. הוא עבד

קשה כדי לממן את המניה שלו. אף שהיה בולט כחשמלאי ומכונאי, שאף

להחזיק בהגה. כאשר הגשים את חלומו - הצטערו על כך חבריו במוסך

ונהגים רבים שנעזרו בתושייתו. רוחו הטובה חיבבה אותו על קהל הנוסעים.

בקור-רוח מופלא אמר לאם צעירה בצומת השרון: "גבירתי, החינוך בוכה.

הוא בוודאי צמא. רדי ודאגי לו למשקה. אני מבטיח לך שלא אמשיך

בלעדייך".

המאורע המרגש בחייו, מספרים חבריו, היה הולדת בנו, עדי.

במו ידיו הכין את קבלת הפנים לברית-המילה ולפדיון הבן בחצר בית

הוריו. אף שהיה רחוק מטכסים, חגג את המאורע ברוב-עם ולא יכול

היה להרגע מהעובדה שנולד לו בן.

חודשים אחדים לאחר הולדת עדי פרצה המלחמה. מוישיק נקרא

תחילה להוביל חיילים כנהג אוטובוס. כעבור יומיים התייצב בפני

האחראי וביקש לשחררו על מנת לשוב ליחידתו, לחטיבה. בלילה שבין

ה-18-19 באוקטובר 1973, נמצאה יחידת הפח"ח החטיבתית בחורשה

ליד אזור "ג' אדום", מערבה לחעלת-סואץ. החורשה הופגזה בהפגזות

בלתי-פוסקות. אחד הפגזים פגע סמוך לשוחה שבה היו מחופרים

וכתוצאה מההדף נהרגו שלושת הרעים: יחזקאל קטן, יעקב שמעוני

ומשה פוקס.

לזכרו של מוישיק

כחברו של אחיו איציק הייתי מזדמן לביתה של משפחת פוקס, שבנווה עוז.

למוישיק ז"ל היו הרבה תכונות חיוביות שעל אחדות מהן ברצוני לספר כאן. מוישיק היה קודם כל מרכז חברתי, הוא היה בעצם "מוסד": אצלו היו מתאספים, כמעט ערב ערב, ובמיוחד בימי שישי, כ-10-15 חברים מן הכיתה: כתה ז' ח ט י. מוישיק למד בבית הספר למקצועות חשמל ומכונאות רכב של אגד, טרום צבא. מוישיק היה מכונאי וחשמלאי רכב מעולה. הגייס המפורסם, המכוניות. הסטקים באוטובוס של מוסא. הכל על חשבון מוישיק. הבחור לא היה חבר הוא היה אח שלך. בנושא אחר: הליגה למקומות עבודה, כדורגל - אגד. מוישיק שבר רגל במשחק. הוא היה משוגע לכדורגל, אוהד שרוף של הפועל פ"ת. כל יום שישי משתרך תור של שש-שבע מכוניות של אנשי אגד להרכבת אזעקה, בניצנים מס' 3, מול ביתו של מוישיק. בתחילת שנות ה-70 "צעצוע" כזה של אזעקה היה מצרך נדיר.

עם גיוסו לצה"ל, לשירות סדיר, התנדב לצנחנים. אח"כ נישואין לסוניה והמעבר לדירה בשפרינצק, בפ"ת. הולדת בנו עדי, שלימים התייצב כשוער בקבוצת הבוגרים של... הפועל פ"ת. כיום עוסק עדי בעריכת דין.

לקראת סוף מלחמת יום הכיפורים הגיעה ההודעה על נפילתו של מוישיק. הודעה זו הייתה בהלם את כל ידידיו, שכניו ומוקיריו, כמובן את בני משפחתו, חבריו באגד וכל קהילת נוה עוז. בעיני היה מוישיק אגדה וגושא להערצה.

כל עוד עיני פקוחות, תמיד אני רואה אותך מוישיק, גבוה, רחב כתפיים, חזק. את זכרך אשא עימי לנצח.

אלי מוריק.

דצמבר 2001 נוה עוז

בן אהובה ואברהם

נולד בפתח-תקוה

נפל באזור דוור-סואר, בגדה המערבית של תעלת סואץ, בלילה שבין

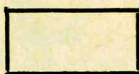
18-19 באוקטובר 1973.

מוישיק כינוהו הכל. מוישיק. גדול בגופו, עליז, טוב לב ובוסח בעצמו. בילדותו הרכיב משקפיים. כאשר רצה להתקוטט היה ניגש לגננת ומבקש ממנה לשמור את משקפיו עד שגמר להתקוטט. כבר בגיל צעיר אהב להפתיע את הסובבים אותו במוצרים מעשי ידיו. פעם בנה עגלה משוכללת משרידי עגלת-ילדים ופעם אחרת הפתיע את מורתו בהביאו סירה, מעשה ידיו להצגה שהכינה הכיתה. מלכתחילה חשבו לצייר תפאורה של סירה, בא מוישיק והפתיע את כולם.

אביו של מוישיק, אברהם, הוא מוותיקי אג"ד. הילד הזדהה עם אביו ומילדותו שאף להיות נהג. לביה"ס הופיע לא פעם עם כובע-מצחיה ישן של אג"ד. בבקרים היה עוזר לאביו להתניע. ידי הזהב שלו פעלו והרשימו מגיל צעיר. כשרונות טכניים אלה, בצרוף ההזדהות המלאה עם האב, הביאוהו להחלטה, בגיל צעיר למדי, על עתידו המקצועי. שלוש שנות לימוד בביה"ס המקצועי "אורט" בכפר-סבא נחנו לו את הבסיס העיוני והמעשי.

בן 17 נכנס מוישיק לעבוד במוסך אג"ד באזור. רוחו תמיד טובה עליו ומוחו וידיו פותרים כמעט כל בעיה סבוכה בחשמלאות רכב ובמכונאות. נהגים רבים מעדיפים לבא אליו לפתון בעיותיהם. כאשר מגיע זמנו להתגייס, הוא מחנדב לצנחנים ומגין לסיירת חרוב. פוקסי, כפי שכונה בסיירת, חופט מקום מכובד, מבחינה זכרית וצבאית. החקופה היא תקופת המירדפים, שחרוב נוטלת חלק נכבד בה. פוקסי נפצע פעמיים: פעם בראשו - פציעה קלה, ופעם בקרסולו. פציעה זו מרחקה אותו חודשים אחדים לביה"ח, שם הוא עובר סידרת ניתוחים. נאמר לו שכנראה לא יצנח יותר. במילואים הוצב בפח"ח ל חטיבתנו. כאשר נקרא לחידוש צניחה - לא הזכיר את פציעותיו - הלך לצנוח. גם כאשר נפצע מאוחר יותר, בברכו כשוער נבחרת "אגד" חל-אביב, ועבר שוב ניתוח, לא

עזב את החטיבה.

קצין חי"ר וצנחנים ראשי
ענף סיוע למשפחות

8.9.42

תאריך

אל : המשפחה יכרה ו

הנידון:

א/א אבא אבא אבא אבא
א/א אבא אבא אבא אבא
א/א אבא אבא אבא אבא
א/א אבא אבא אבא אבא

חתימה

8.9.42

8.9.42

פרטים אישיים

מפקדת קצין חי"ר וצנחנים ראשי
לשנת המפקד
ט.ל. 69-2934

קצפתות פוקס
שלום,

הרשו לי, ביום זה, להביע בפניכם - שוב - את השתתפות
הצנחנים באבלכם.

כמוכם, גם אנן שיכלנו בן לאומה, חייל במשפחת
הצנחנים, חבר לנשק.

מעשיו בשמירה על בטחון האומה, ונפילתו למען הגנת
המדינה חרוטים בליבנו.

אנו יודעים לכבד אתכם ולהוקיר את יקירכם, אשר
זיכרו יהיה איתנו תמיד.

ביום זה עומדים הצנחנים דום לזיכרו.

בבירכת לוחמים -

ע מ נ ו א ל ש ק ד, תא"ל
קצין חי"ר וצנחנים ראשי

תאריך כה משי חלה

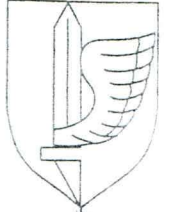

אש פנים פתוח

ארבע שנים למלחמת יום הכיפורים

אתכם ביגונכם - יגונינו.

ק. חל"ר וצנחנים ראשי
תא"ל אורי שמחוני

הגעה והנחיות

כניסה מהשער הראשי של הספארי עם הרכב, נסיעה עם הכביש.

חניה בחניון המרכזי של גן החיות.

הליכה רגלית ע"פ השילוט אל מדשאת הג'ירפות.

א. נא לא להביא ילדים.

ב. נא להצמיד את ההזמנה לשמשת הרכב, הזמנה זו מהווה אישור כניסה לספארי.

ג. לא להביא כלבים

ד. הארוע יתקיים מול חצר הג'ירפות.

0542-655633
0547-616107

עמותת סיירת "חרוב" טל:
מ'האק חס - 44 - 44

מינהל התרבות

מוזיאון "יד-לבנים"

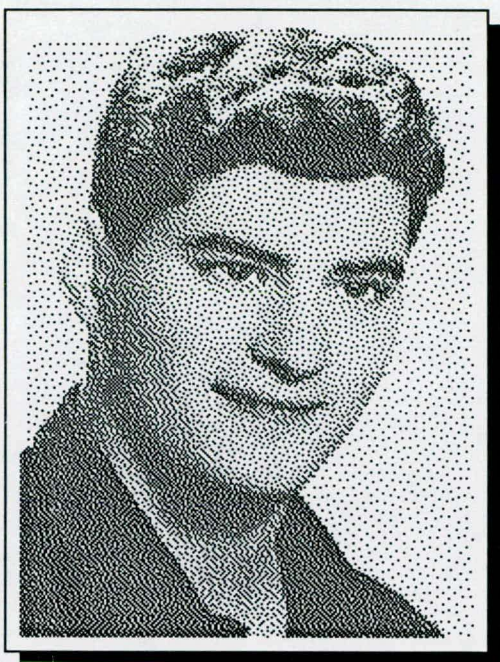
אתר ההנצחה

עיריית פתח-תקוה

פוקס משה "מושיק" הי"ד

בן אהובה ואברהם

סמל משה "מושיק" פוקס
ז"ל, נולד בנווה - עוז
ב-29.9.1949. למד בביה"ס
בשכונה המשיך בתיכון ע"ש
"אחד העם". סיים בי"ס
מקצועי בתל אביב. התמחה
בחשמלאות ובמכונאות רכב.
היה מעורה בחיי החברה בעל
חוש צבורי וער לבעיות
הזולת. התנדב לכל משימה
בסירות "חרוב" התגייס
לצה"ל ב-4.8.1968.
השתתף בפעולות שונות בסיני
התחתן בשנת 1972.

היה נערץ על כל יודעיו.
התבלט במסירותו בין כל
חבריו. היה חבר "אגד".
שירת לאחרונה בחיל הרפואה.
לחם במלחמת יום הכפורים.
התנדב לחצות את התעלה כדי
לפלוס דרך לשיירה.
נפל ב-כ"ה תשרי תשל"ד,
21.10.1973.
נקבר זמנית בבארי.
הועבר למנוחת עולמים בחלקה
הצבאית בפתח תקוה.
בן 24 בנפלו.

לזכרם

ביום הכפורים נקרא משה שלנו לצבא. למרות היותו נהג ומכונאי, בקש להמשיך ולשרת בחיל הצנחנים. בחזית הדרום עבר את אימי המלחמה. נדמה היה כי הכל יעבור בשלום. משה נפל יום לפני הפסקת האש. הלב עדיין מסרב להאמין. זכרו לא יישכח לעולם.

צילה ועמיחי ביטרמן.

28.6.74

איננו רק חבר שנלקח מעמנו. זהו מוסד שעבר מן העולם שבו חיינו. אין אפשרות לקבוע מתי הכרנו זה את זה משום שלא היתה כאן היכרות, כי אם גדילה משותפת על כל המשמעויות הנובעות מכך. יחד למדנו בבית הספר, יחד עברו עלינו חוויות הילדות, ההתבגרות והנשואים. הלקחו מעמנו מהווה קטיעה של פרק זה בחיינו.

קל לכתוב על אדם שהינך מכיר ורואה בפרספקטיבה. אולם הוא היה אחד מאתנו ומה יכול אדם לומר על עצמו. משה היה בחור שרשי. הכיר במעלותיו ובמגרעותיו ולפיהם בנה לו את חייו. עד יום מותו שימש הבית שבו גדל מרכז פגישות חברתיות והכרויות. תודות לאופיו הנוח הצליח לגשר בין אנשים שונים וליצור חבורה מגובשת אחת.

אין אפשרות לכתוב על משה בלי להזכיר את אחד מכשרונותיו והוא עולם הרכב. אל עולם הרכב הוא היה הראשון שנכנס והדביק בהתלהבותו את כולנו. בעולם זה היה בקיא מאין כמוהו וזו היתה גם אחת מאהבותיו הגדולות: פרוק מכונות ותקונן, ונתוח בעיות בנושא זה היו מעסיקות את מוחו ללא הרף, ופתרון הבעיות היה גורם לו סיפוק רב.

לאהבה, אהבה, יצחק, סג'ה
ואצ' היקריק'

אני בימים אחרונים של ההבין
אמרה את, אני לא יכולים
להשתף בטכס הבבין של מוסיק"ל
באנו אני תמיד אתכם אהבה
לא שובחים את תהינו הקר.
אני מאתלים, לא תצלו יתר
צער החיים.

שלבם באהבה
צילה, עמיה' וס'ג'ה

היטומן.
מצאנום גם ההורים של צלה.

29.11.75
עכב

הזמנה זוגית

2017

כנס יובל
לסיירת חרוב

**הנכם מוזמנים
להיזכר, להתרגש
במפגש רעים ענק בכל הזמנים
של חיילות וחיילי
סיירת חרוב לדורותיה**

ביום רביעי 17.5.17 כ"א אייר תשע"ז
בשעה 16:00 בספארי רמת גן

בתוכנית:

16:00-17:00

חופשי בספארי

17:00-19:00

מפגש מחזורים במסגרת פלוגתית כולל ארוחת ערב

19:00-20:00

אירוע מרכזי:

ברכות

מופע "שלושתינו" דורית ראובני, חנן יובל ואורי הרפז

מצגת של 2 אירועים מבצעיים

בתולדות סיירת חרוב

תזמורת מפוחית הפה של רמת גן

מקהלת מפקדי סיירת חרוב

**אין גימלים! אין שחרורים!
כולם באים!!!**

יוסי קולר, יו"ר עמותת סיירת חרוב
וכל צוות ההנהלה

משה בן אהובה ואברהם, נולד ביום ו' בתשרי תש"י (29.9.1949) בפתח תקוה. הוא למד שם בבית-הספר היסודי "נוה עוז" ואחרי כן למד שנה אחת בבית-הספר התיכון על-שם אהרן-העם ושנתיים בבית-הספר "אורט" בכפר סבא. משה היה תלמיד מצוין ואהב בעיקר את לימודי ההיסטוריה והגיאוגרפיה. הוא הקדיש זמן רב לקריאת ספרים, ובבית-הספר המקצועי הצטיין בעיקר במקצועות הטכניים. הוא היה ספורטאי מצטיין. כנער

שיחק בכדורגל בקבוצת "הפועל" פתח-תקוה ואחרי כן, כשהיה חבר ב"אגד", שיחק בנבחרת הקואופרטיב ואף נפצע כמה פעמים על מגרש הכדורגל. משה היה צעיר פעלתן, נמרץ ורב יזמה. הוא היה גבה קומה, בעל כושר גופני מעולה ובעל ידיים אמונות במלאכות ממלאכות שונות. מטבעו היה טוב לב, בן מסור להוריו ובעל נאמן לרעייתו. איש משפחה למופת שטיפח את ביתו ועשה הכל למען משפחתו.

משה גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1968 והתנדב לצנחנים. לאחר תקופת הכשרה עשה ימים רבים באזור תעלת סואץ והשתתף במלחמת ההתשה ובמבצעים אחרים מחבלים.

אחרי ששוחרר מהשירות הסדיר הצטרף לקואופרטיב "אגד" כחבר. החילה עבר במקצועו, מכונאי וחשמלאי-רכב, ואחרי-כן החל לעבוד כנהג. הוא אהב את מקצועו, עשה מלאכתו באחריות ובתושייה והיה אהוב מאוד על חבריו לעבודה. נוסעים שנסעו עמו בקביעות בקו הקבוע שלו – תל-אביב-חיפה – ציינו את יחסו הטוב לנוסעים, את נימוסיו הטובים ואת הליכותיו הנעימות. חמיד קידם כל נוסע בסבר פנים יפות. חבריו ב"אגד" מעידים, כי חרם רבות לקואופרטיב ולעבודתו, בעיקר כשעבד במוסך בתל-אביב. הוא עבד שם ללא ליאות ועשה לילות כימים כדי לחקן ולשפר את רמת הטיפול בכלי הרכב של החברה. אחד מחבריו כתב עליו כי ניסה לתרום גם ל"אגד" מן המסורת שספג בצנחנים. במלחמת יום הכיפורים היה משה נהג ביחידה של חיל הרפואה, שפעלה לצד יחידות שריון בגזרת תעלת סואץ. היחידה עברה מסלול קרבות קשה בסניי. מפקדו כתב כי משה, אף שהיה נהג במקצועו ביחידה, "היה מנהיג במרצו

2134

הסוחף ובלהטן, בו הדביק אחרים". למרות שלא היה מיועד ללכת עם הכוח הפורץ, שחצה ראשון את התעלה, התנדב משה לנהוג את הרכב הרפואי והיה בין ראשוני הצולחים. הוא נפגע ונהרג בהפגזה מעברה המערבית של התעלה, ביום כ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973) והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בפתח תקוה. השאיר אחריו אישה ובן, שהיה בן 3 חודשים כאשר נפל אביו, הורים ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב הנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו, כי משה "ירע לדחוף, לחקן, לעזור – והכל בשמחה ובמסירות, בלהט בלתי-נלאה".

אלמנתו והוריו של משה הנציחו את זכרו בהקמת אתר-הנצחה בבית-הספר לדוגמה בנוה-עוז. דברים לזכרו ולדמותו פורסמו בחוברת של "אגד" לזכה חברי הקואופרטיב. שנפלו במלחמה, וכן בחוברת זיכרון של בית-הספר התיכון-עירוני על-שם אהרן-העם בפתח תקוה.

העמותה להנצחת
חילי חיל הרפואה - ישראל

חיל הרפואה

סמל פוקס משה מוישיק ז"ל

משה "מושיק" בן אהובה ואברהם, נולד בנווה-עוז ביום ו' בתשרי תש"י (29.9.1949). למד בבית"ס בשכונה, המשיך במשך שנה אחת בתיכון ע"ש "אחד-העם" ושנתיים בבית-הספר "אורט" בכפר-סנא. משה היה תלמיד מצויין ואהב בעיקר את לימודי ההיסטוריה והגיאוגרפיה הוא הקדיש זמן רב לקריאת ספרים, ובבית-הספר המקצועי הצטיין בעיקר במיקצועות הטכניים. הוא היה ספורטאי מצטיין, כנער שיחק בכדורגל בקבוצת "הפועל" פתח-תקוה ואחרי-כן, כשהיה חבר ב"אגד", שיחק בנבחרת הקואופרטיב ואף נפצע כמה פעמים על מגרש הכדורגל. משה היה צעיר פעלתן, נמרץ ורב יזמה. הוא היה גבר גבה קומה, בעל כושר גופני מעולה ובעל ידים אמונות במלאכות ממלאכות שונות. מטבעו היה טוב לב, בן מסור להוריו ובעל נאמן לרעייתו, איש משפחה למופת שטיפח את ביתו ועשה הכל למען משפחתו.

משה גויס לצה"ל בתחילת פברואר 1968 והתנדב לצנחנים. לאחר תקופת הכשרה עשה ימים רבים באזור תעלת סואץ והשתתף במלחמת ההתשה ובמרדפים אחרי מחבלים.

אחרי ששחרר מהשירות הסדיר הצטרף לקואופרטיב "אגד" כחבר. חבריו ב"אגד" מעידים, כי תרם רבות לקואופרטיב ולעבודתו, בעיקר כשעבד במוסך בתל-אביב. הוא עבד שם ללא ליאות ועשה לילות כימים כדי לתקן ולשפר את רמת הטיפול בכלי הרכב של החברה.

במלחמת יום הכיפורים היה משה נהג ביחידה של חיל-הרפואה, שפעלה לצד יחידות שריון בגזרת תעלת סואץ. היחידה עברה מסלול קרבות קשה בסיני. מפקדו כתב, אף שהיה נהג במקצועו ביחידה, "היה מנהיג במרצו הסוחף ובלהטו, בו הדביק אחרים". למרות שלא היה מיועד ללכת עם הכוח הפורץ, שחצה ראשון את התעלה, התנדב משה לנהוג את הרכב הרפואי והיה בין ראשוני הצולחים.

הוא נפגע ונהרג בהפגזה מעברה המערבי של התעלה. ביום כ"ד בתשרי תשל"ד (20.10.1973) והובא למנוחת עולמים בבית העלמין בפתח-תקוה. השאיר אחריו אישה בן, שהיה בן 3 חודשים כאשר נפל אביו, הורים ואח. בן 24 בנפלו.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "הוא היה חייל מסור, קצין מוכשר וחבר נאמן, יהיה זכרו ברוך".

העמותה להנצחת
חללי חיל הרפואה - ישראל

חיל הרפואה

סמל פוקס משה מוישיק ז"ל

מכתב תנחומים משר הביטחון

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון: "הוא היה חייל מסור, קצין מוכשר וחבר נאמן, יהיה זכרו ברוך".

אגד"א חגף פנים מחן חורבות
סדר חג הפסח

סורניד
לזכרונם
משה פוקס
נפול בתחילת שנות ה-40
לפינתו

הכותבת: שרה הילמן
בת דודה של המנוח מושיק ז"ל
(בת אחות של אברהם פוקס ז"ל)
ששמה צביה (פוקס) הילמן

2.12.01

משה פוקס ז"ל - בן דודי

(נולד בשנת 1949)

נפטר בכ"ד בתשרי תשל"ד 20.10.1973 במלחמת יום כיפור
בן 24 שנים היה במותו).

כשפרצה מלחמת יום כיפורים,
היה בין המתנדבים.
הוצב בחיל רפואה בין הנהגים,
וכחשמלאי ומכונאי מומחה "ריפא" את הרכבים.

כמנהיג טבעי סחף אחרים,
על תקן של קצין עודד את הלוחמים.
בין ראשוני הצולחים,
לעבר המערבי של התעלה,
שם נפגע ונהרג בהפגזה.

השאיר אחריו אלמנה
עם עובר בבטנה,
שלא חיבקו לאחר הלידה,

הורים שכולים,
האח יצחק - בן הזקונים,
קרובים, והרבה ידידים.

שרה הילמן

לדוד אברהם ז"ל ודודה אהובה
נולד בן - בכור המשפחה.
בשכונת נווה עוז בפתח - תקוה.

ילד עם תלתלים חומים,
עיניים חומות,
כשהיך נראו בלחייו גומות.

חלפו הימים,
לבית ספר יסודי הלך עם הילדים,
מוקף חבורת חברים,
צוהלים ועליזים.

נמנה עם הספורטאים,
בין הכדורסלנים והכדורגלנים.
ניגן חצוצרה ותופים,
במקהלה שר שירים,
אהב לקרוא ספרים.

בתיכון בהגיעו לגיל הנעורים,
למד לימודים טכניים,
נמנה עם החשמלאים והמכונאים
והיה בין הכדורגלנים המצטיינים.

הגיע הזמן בו לצה"ל מתגייסים,
מושיק "פוקסי" התנדב לצנחנים,
בסיירת "חרוב" השתתף במרדפים
ואף היה אחראי על המכונאים.

עברו השנים,
לפרנסתו באגד עבד כנהג אוטובוסים,
הסיע נוסעים, אהב טיולים,
ונמנה עם החשמלאים והמכונאים.

גבר חסון וגבה קומה,
נשא את סוניה לאישה,
בית בנה.
והחל להקים משפחה.

מו"ק יק"י -

כאלה ה"ה ע"י

אחי אלף היה ע"י, אהרן אהרן -
אין נאקחות ממני, הלכה אהרן -

לפניו נאמרו המילים,

ואולי טוב לבך,

כי אולי כך לא יפגם אהרן זכרך -
ממנו אתה באו כאן איחול,

כאלה ואלה אין לא יוכלו להעיד
אולי עם לך,

במאות הנצרכות מהחלום -
באילו מאלו את המלך הקלל, את הכאב,
את חוסר האונים את הכיבון והפגל.

ומיז אנצו זכרך קיום,

וילחם צבוח אלף לנצח.
ק' צו"ק בשלום אלף

25.4.02

לבב קטל פוקס.

הקים ואל תבטח
אני וידי יד-אני" העליות אמרתי אם נני יקיימנו
נני במוצאי שבת.
אני מקוה אשתך של נני ואשתך של נני במוצאי שבת.
אני במוצאי שבת.

11/1/20 "11/25-31" 3/31

מחבר: ד"ר אהרן אביב

כתובת פתח
 רחוב
 אהרן 18
 49397 יבנה

הבלורית והחיוך

אז זהו, שאלו שני הפרטים שהכי חזק שמורים אצלי בזיכרון לגבי מוישיק...
הבלורית המתולתלת המתנפנפת והחיוך הרחב השפוך תמיד על פניו.
בזיכרוני הוא מניף אותי, ילדה קטנה, אל על,
מחייך ומחבק.
זכור לי "איש" גדול
אחד שכשהוא נכנס לחדר כולם מרגישים :
אולי בגלל הגודל, החיוך, החברמניות, הלבביות וטוב הלב שהפגין תמיד....

אני זוכרת איך כשפעם שבר את הרגל, נסענו הורי ואני לבקרו בבית החולים.
אני, נרתעתי מכסא הגלגלים והתחבאתי מאחורי עץ,
אבל הוא לא וויתר ובחיוכו הכובש קרא לי ואני נשברתי וניגשתי.
לא פעם היה מכניס אותנו, הילדים לגייפ שלו שעליו היה כה גאה.
גייפ ירוק שהיה הסממן שלו.
איזה כיף היה לקבל סיבוב ואפילו לגעת בכל המכשירים "המסובכים" שבתוכו.
בפעמים אחרות נהג להשתובב אתנו בכדורגל.

זכור לי טקס פדיון הבן הנפלא, שנערך בחצר משפחת פוקס.
כמה שמוישיק היה מאושר ואיזה אור קרן מפניו.

ואז המלחמה.....

ודי מהר זה קרה.

הגיעה להורי הודעה שמוישיק נפל.

אני, כילדה קטנה, לא הבנתי את משמעות הדבר
אך הבכי והצער שכבש את ביתנו ולא עזב זמן רב נחרת היטב בזיכרוני.

אני זוכרת שמעט אחרי מותו, חלמתי על מוישיק והוא שוב, כאילו כלום,
חייך בחלום.....

מוקדש באהבה למשפחת פוקס, ובגעגועים למוישיק.....

16.10.73

אוקראינה (טלגרם)

שמואל וואס האט געשריבן אז - האט ער נישט געקענט
שטעלן אים אים, און ער האט געזעהן קיין וועג
אויסצוגעבן שוין דאס, דאס איז נישט צום וועג, אבער קען
אין קיין ענין אים האבן, אז ער האט געזעהן וועגן
אויסצוגעבן. אבער דאס, אז ער האט געזעהן (אויסצוגעבן
וועג).

האט ער געזעהן אז ער האט אוקראינע געזעהן
אוקראינע אים געזעהן, אז ער האט אים געזעהן
האט ער, אוקראינע, שוין ער, ער
אז ער האט געזעהן אז ער האט אים געזעהן

אוקראינע האט אים געזעהן
אז ער האט געזעהן אז ער האט אים געזעהן

אוקראינע האט אים געזעהן

אז ער האט געזעהן

אוקראינע האט אים געזעהן
אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

אז ער האט געזעהן

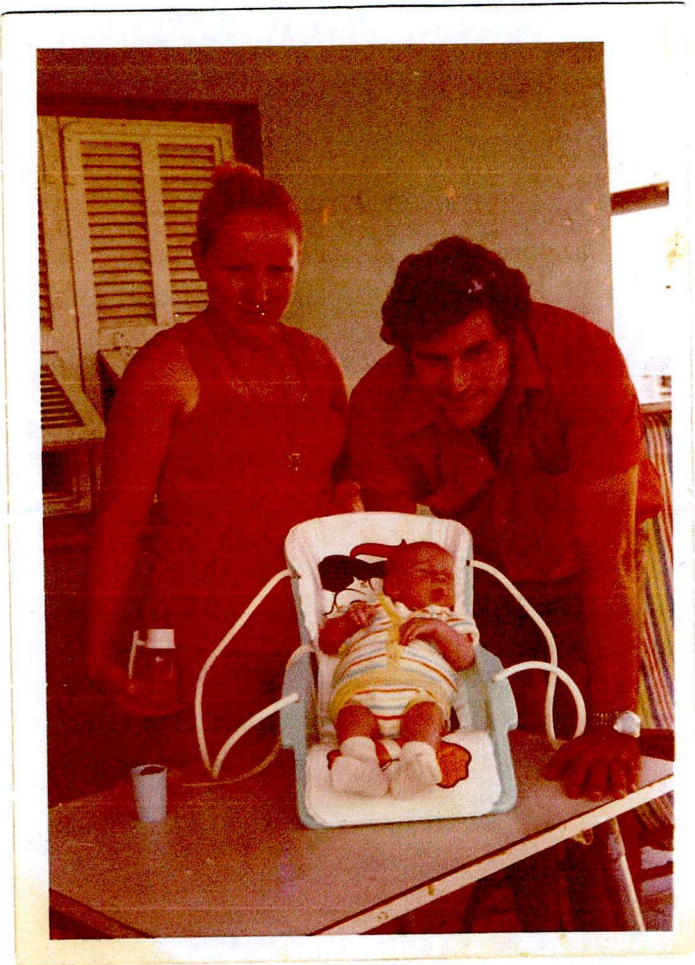
Index - 01

16.1073

[illegible]

היום צאנו לדרך - הנה - מקום, און ע' גולד-עסל.
מקרה אחר שלם - אך * חזרתי את המילים
הגור, ולקראת שני ע' נחמה,
אם חסר חלקים על חזרה אחת ע' אב

Handwritten text in Hindi: "मैंने अपने दोस्तों को बताया कि मैंने आपको देखा है।"

23.10.73

1.10.10 10.10.10

אם אתה קורא את הספר הזה, אתה יכול להבין
למה אתה צריך את הספר הזה.

[illegible]

אני קודם כל, אלעזר בן הכפרים את תשובה ואירק ירקלה.
אני נקרא יפה במעלה וכלים אלעזר מרצה מלך, אני
מאד אהב את אלעזר אשר אתה טוב מחייך אלה, אורח
אני לא אכיר שתרצה את את תשובה את נעשה שם
תורה, אלה נחמד מרצה את תורה, אני לא אהב לחלל
לבד - אני אלה תורה.

[illegible]

1. What is the purpose of the experiment?
 To determine the effect of temperature on the rate of reaction between hydrogen peroxide and potassium iodide.

9/11/2000 96

25

[illegible]

תהפ"ק

משפחות חיל הרגלים היקרות,

בערב יום העצמאות ה-62 למדינה שבים אנו לזיכרון אחינו - הרי הם יקירכם אשר נפלו במערכות ישראל.

לזיכרון דרכים רבות – בערב יום הזיכרון נפגש הזיכרון האישי עם זה המשותף, תוך כדי ההבנה של כל אזור במדינה כי לעצמאות מחיר כבד.

לפעמים נדמה לרבים כי קיומה של המדינה הינו דבר ברור ומובן מאליו, אך מחשבה שנייה ומעמיקה מזכירה לנו כי אין זה כך כלל וכלל- גם לא היום ובוודאי שלא בעבר.

חומרת האיומים על ביטחונה של ישראל לא קהתה במרוצת השנים. כלי המלחמה נעשים מתוחכמים יותר, עוצמתיים יותר. משנה לשנה אנו בחיל הרגלים נדרשים לעשות מאמץ כדי לשמור על יתרון מול אויבינו, ומשקיעים במאמץ זה את מיטב משאבינו. חובה עלינו כצבא לקיים כוננות וערנות ולהילחם על חירותנו בכל פעם שהדבר יידרש מאיתנו, וכך נמשיך לעשות. כושר ההתמודדות שלנו במאבק הממושך על קיומינו הוא שהביאנו עד הלום והוא שיבטיח את עצמאותנו כעם גם לעתיד לבוא. במהלך התקופה שחלפה מאז מלחמת לבנון השנייה, קיבלו כוחות הרגלים עדיפות ברורה בכלל מרכיבי בניין הכוח. תוצאות אלה של עדיפות בבניין כוחות הרגלים ראינו במבצע "עופרת יצוקה".

משפחות יקרות, גם השנה ידענו שכול, תוך שהמשכנו את הלחימה בביטחון השוטף וביצענו אימונים בהיקף נרחב – גם בביטחון השוטף וגם בתאונות האימונים ופעילות השגרה, שילמנו מחיר כבד.

אתם, שכאמור צריכים אולי פחות מכל אחד את יום הזיכרון המשותף, יודעים מהו טעמו המר של השכול, אליו כאמור הצטרפו משפחות חדשות.

כל לוחמי צה"ל חשובים הם, אך ללוחמי חיל הרגלים הפוגשים את האויב מקרוב נדרשת בכל זאת רוח קרב אחרת – מורשת יקירכם היא זו המסייעת בידי המפקדים ללמד ולהטמיע מורשת זאת בקרב לוחמי החיל החדשים ומחזקת את תחושת הנחישות, השליחות והאמונה בדרך.

ביום הזיכרון ירכינו מפקדי ולוחמי החיל את ראשם לזכר רעינו לנשק אשר נפלו, הרי הם בני משפחותיכם. גאים אנו על המורשת שהותירו לנו ואותה אנו ממשיכים. במותם העניקו לנו הבנים והבנות לא רק את קיומה של המדינה, הם עיצבו את דיוקנה, קבעו את אופייה לעתיד והורישו לנו את ערכיה-ערכיהם.

ביום הזיכרון מרכינים אנו את ראשינו לזכרם של יקירנו שנפלו-הטובים, האמיצים והיפים שקמו מתוכם. כאלה נזכור אותם.

שלכם,

יוסי בכר,
קצין חי"ר וצנחנים ראשי

תת-אלוף

יום הזיכרון התש"ע
אפריל 2010

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל התשס"ט
ערב יום העצמאות ה - 61 למדינת ישראל

חטיבת כפיר

מגינה על הבית

למשפחת פוקס היקרה !

"היה לנו הכול, מדבריות
ארץ לא זרועה ושורפת
אבל לא ישכח
איך בין סלעי הערוץ נדהמה
כלנית אדומה..."

ישמור האל את המקומות והשמות
ואת מעט הכוח שישמור
לגמור את המפה בתוך האור
ומי שבאחרית הימים יגלה מעינינו עפר
יוכל לומר: היו להם מדבריות". (נתן יונתן)

והנה שוב יום הזיכרון למי שלא נשכח מעולם ולא ישכח לעולם.
והנה שוב ניצבים אנחנו ושורותינו חסרות.

הנה לרגע קט, להרף עין, מסיתים אנו עינינו מן האופק, מן היעד, ומביטים אל גודלו של
המחיר, ומרגישים את כובד המשא, והוא רב עד מאוד, ולעוצמת הגעגוע שאין לו גבול
ומידה.

משפחותינו היקרות עד מאוד,

גם השנה עסקה חטיבתנו הצעירה לילה ויום, יום ולילה בקדושה שבמשימות - ההגנה על
הבית.

גם בשנה שחלפה עמדנו איתן, חיץ בין האיום לבין תושביה של מדינת ישראל, בין מלחמת
העצמאות בת עשרות השנים ובין החלום "להיות עם חופשי בארצו - ארץ ציון וירושלים".

משפחות יקרות מאוד.

יקירכם שנפלו בקרב, בדרך אליו או בשגרת יומנו העמוסה עד כלות הם לנו רעים לעד,
חיילי הנצח של יחידתנו.

וזיכרונם נישא עימנו בכול נתיבותינו.

בפרוס עלינו יום העצמאות ה-61 למדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו, יונפו הדגלים
אל-על.

"...היה להם הכול, מדבריות

וחבלי ארץ

הייתה להם כלנית בוערת

מים, מפות, לחם

ודרך ארוכה ללכת..." - ולנו הכוח והעוז להמשיך הדרך.

בשם חטיבת "כפיר", מפקדיה, חייליה ולוחמיה,

המחבקים אתכם חיבוק חם ואוהב,

יורוב איתי, אלוף משנה

מפקד החטיבה

מינהל התרבות

מוזיאון "יד-לבנים"

אתר ההנצחה

עירית פתח-תקוה

הדבר המאחד את כל משפחות הנופלים הוא שאין היקרים נשכחים מליבם.

השכול והיגון הינם מנת חלקם של אלה שנפגעו, אך הזיכרון צריך להיות חלקו של הכלל - של ידידים, חברים ועם ישראל כולו וראוי שהזיכרון לא יתמצה רק באי שיכחה ובאמירה בפה, אלא גם בעשייה.

מצויין במקורות "וראיתם אותו וזכרתם... ועשיתם..." ומזה למדים אנו כי ראייה מביאה לידי זכירה וזכירה מביאה לידי עשייה.

לכן, החלטנו בעירייה וביד לבנים פ"ת, להכיר ולהוקיר את זכרם של היקרים מכל - בני ותושבי עירנו שנפלו במלחמות ישראל ונתנו נפשם על מזבח המולדת ולתעד את מורשתם למען המשפחות ולמען ייזכרו לדורות הבאים.

אנו גאים לחנוך את "גל-עד לזכרם" שהינו מפעל הנצחה חשוב למשפחות הנופלים בפרט ולתושבי פ"ת כולה. "גל-עד לזכרם", הינה עמדה ממוחשבת שמוצבת בחדר מיוחד בבית יד לבנים.

פרויקט גל-עד משלב תמונות צליל ומלל. בשלב ראשון נקלט המידע אודות הנופלים בני פתח-תקוה המצוי כיום באלבומים ב"יד לבנים". מאגרי מידע אלו כוללים את תמונות הנופלים קורות חייהם וספור נפילתם. את המידע ניתן לאחזר גם לפי תקופות ומלחמות, חיילות ויחידות צבאיות, אזורי נפילה, מקבלי ציון לשבח ועוד. כמו כן ניתן לאתר את הנופל על פי שמו.

בעתיד אנו מבקשים להשלים את המידע בידינו ע"י קבלת חומר נוסף מהמשפחות או מהחברים שיעבירו לנו פרטים נוספים ותמונות הקשורות לקורות חייו של יקירם בתקופות שונות של חייו במשפחה, בחברה, בשרות הצבאי ועוד. כמו כן, תוכל עמדת המידע להקליט עדויות אותנטיות של קרובי הנופל אודות יקירם.

בהזדמנות זו אנו קוראים למשפחות השכולות לחברים. ולתושבי עירנו פ"ת ליטול חלק בעידכון המידע, בהרחבתו ובהוספת נושאים הקשורים לגבורה ולמורשת קרב וזאת למען הנחל את מורשתם וגבורתם של בנינו והורינו לדורות הבאים.

כאמור, כוללת עמדת גל-עד לזכרם את הנושאים הר"מ:

- מידע אודות בני פ"ת שנפלו במלחמות ישראל

- המערכה על פתח-תקוה

- מקבלי עיסורי הגבורה, העוז והמופת

- אנדרטאות בפתח-תקוה והסביבה.

פרויקט "גל-עד לזכרם" מיושם בחסות מרכז השלטון המקומי ובשיתוף עם החברה לאוטומציה והחברה למשק וכלכלה באמצעות חברת מסכי זהב.

**"ארץ שמתקו לה רגביה
ומלוחים כבכי כל חופיה**

שנתנו לה אוהביה כל אשר יכלו לתת."
מתוך "שיר ארץ" נתן יונתן

משפחה יקרה,

נחשון

**כמדי שנה אנו מתאחדים ביום מיוחד זה עם זכר נופלי החטיבה,
מאה שישים ושבעה במספר - כל אחד ואחת עולם ומלואו.**

שמשון

**יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל הוא היום המשמעותי ביותר
בחיינו של לוחם ומפקד בצה"ל בכלל ובחטיבת כפיר בפרט.**

חריב

**יודע אני שהשכול והזיכרון עבורכם הינו חלק בלתי נפרד מהווית
החיים. עבורנו, השכול והזיכרון הם אבני יסוד בשליחות המוטלת
עלינו- שמירת עצמאותה ובטחונה של מדינת ישראל. משימה זו
מתקיימת תוך נאמנות וגאווה של היחיד ושל היחידה.**

דוכיפת

**הרצון להתגייס ולהתנדב לחטיבת כפיר, העוסקת בהגנת העם
והארץ, רק עולה משנה לשנה והוא נשען ונתמך יום יום בזכרם של
הנופלים.**

**ערכי הרעות, אומץ הלב, האחריות והמקצועיות הם המובילים את
לוחמינו תמיד - באימונים, בשגרה ובפעילות המבצעית.**

לביא

**נמשיך ללכת בדרכם, לעמוד על המשמרת, להיות מוכנים להקריב
למען העם והמדינה ולעשות כל שביכולתנו על מנת לעמוד במשימה
ולחזור הביתה בשלום.**

נצה
יהודה

**אנו מפקדי ולוחמי חטיבת כפיר מרכינים ראש לזכר הנופלים,
מתייחדים עם זכרם של יקירנו ומבקשים לחזק את ידיכם ביום זה.**

יהי זכרם מופת ומשמעות לחיינו.

**אודי בן מוחה, אל"מ
מפקד חטיבת "כפיר"**

2A "120" 100% 100% 100%

[illegible]

הקדמה של חברה יפה

3lew yalle sample

28

ס' (הת) החל' 3

— ॥ १० ॥

20/12

לאהבה, אהבה, יצחק, סג'ה
ואצ' היקריק'

אני בימים אחרונים של ההבון
אמרה את, אני לא יכולים
להשתף בטכס הזכרון של מושיק"ל
באנו אני תמיד אתכם אעזב
לא שובחים את חברינו הקר.
אני מאחלים, שלא תצלו יותר
צעד בחי"ב.

שלכם באהבה
צלה, עמית' וס'ג'ה
היטומן.
מצטפים גם ההורים של צלה.

29.11.75
עכ"פ

70-42209
פוקס סערה

ישראל
יעקב אלכסנדר

טקס הזכרון לחללי מלחמת יום הכיפורים בבית הקברות סגולה צילום: דן ליכוב

לפני פתיחת המשחק בדרך מנ' הל אגף הפנים בדרום הח' י. כץ את שתי הקבוצות ואחל להן הצ' לחה בשדה הספורט. חברים מה' אגודה וכן רבים מתושבי בתים צפו במשחק, שנערך במזג אוויר נאה.

עברה לידי שחקני חולון—בת ים, שהצליחו בדקה החמישית לפני גמר המשחק להבקיע את שער השוויון.

את השער לזכות ת"א הבקיע הח' סקל ואת השער לזכות חו' לון—בתים — הח' מורדכוביץ.

רב. בשלבי הראשונים הובילה קבוצת בית"ר ביתרן של 8 נקודות, אך בהמשכו שיפרו שחקנינו את משחקם והצליחו לצמצם את הפער, להפוך את הקערה על פיה ולצבור יתרון משכנע של 18 נקודות.

לפני פתיחת המשחק אחל הח' י. כץ לשחקנים הצלחה בשדה הספורט

אהובה פוקס
רח' הניצנים 3
נוה-עוז
פתח-תקוה

18.5.76

לכבוד
מר א. כצנלסון
יו"ר ועדת השמות
עיריית פתח-תקוה
 כ א ן

אדוני הנכבד,

בהמשך לשיחתי עם מר ד. טבצניק, סגן ראש העירייה, מיום 17.5.76
הרינו לפנות אליך בדבר מתן אישור קריאת הגינה בכניסה לשכונת
נוה-עוז ע"ש גיבורי "מערכות-ישראל".
בשכונת נוה-עוז יש 12 חללי מלחמות להגנת ישראל, דבר שללא ספק
מצדיק ומחייב הנצחת זיכרם.

איננו באים להציע קריאת שם או שמות בנפרד כי אם דרך וצורה
נאותה להנצחת זיכרם כשם כולל ומקיף.
נבקש לדון בהקדם האפשרי בבקשתנו זו על מנת שהדבר יתבצע באופן
מהיר ביותר.

יצוין שמר ד. טבצניק, סגן ראש העירייה וראש מח' גנים ונטיעות,
מתייחס בחיוב למתן שם בכניסה לשכונה.

בברכה,

הועדה להנצחת הבנים

אורן גרשון, גרוב יעקב

גלעדי דוד, פוקס אהובה

העתק: מר ד. טבצניק, סגן ראש העירייה

מס' 1
סופר-גולד
כדור
סופר-גולד
סופר-גולד
סופר-גולד
1962

"אגד"
הפנים מח' תרבות

